

UNIwersYTET
IM. ADAMA MICKIEWICZA
W POZNANIU

Wstęp do językoznawstwa Sylabus zajęć

Informacje podstawowe

Kierunek studiów Filologia skandynawska Specjalność FILOLOGIA SZWEDZKA Jednostka organizacyjna Wydział Neofilologii Poziom studiów studia pierwszego stopnia Forma studiów studia stacjonarne Profil studiów profil ogólnoakademicki		Cykl dydaktyczny 2023/24 Kod zajęć 09FSKSZWS.11N.02230.23 Języki wykładowe polski Obligatoryjność Obowiązkowy Blok zajęciowy Przedmioty nieprzypisane
Koordynator zajęć	Dominika Skrzypek	
Prowadzący zajęcia	Dominika Skrzypek, Nicole Nau	
Okres Semestr 1	Forma zajęć / liczba godzin / forma zaliczenia • Wykład: 30, Zaliczenie z oceną	Liczba punktów ECTS 2

Cele kształcenia dla zajęć

Kod	Cel
C1	Przedstawienie podstawowych pojęć z zakresu językoznawstwa ogólnego, przedmiotu badań i zakresu dziedziny, szkic historii językoznawstwa.
C2	Określenie metod badawczych i relacji między językoznawstwem a innymi dyscyplinami naukowymi.
C3	Przedstawienie struktury języka: fonetyki, fonologii, morfologii i składni.
C4	Zbudowanie umiejętności analizy zjawisk językowych.
C5	Zbudowanie umiejętności korzystania ze źródeł językoznawczych, dostępnych w sieci internetowej.
C6	Wskazanie praktycznych zastosowań wiedzy językoznawczej.

Wymagania wstępne

Kurs prowadzony w pierwszym semestrze studiów I stopnia. Brak wymagań wstępnych.

Efekty uczenia się dla zajęć

Kod	Efekty uczenia się dla zajęć w zakresie	Efekty uczenia się dla kierunku	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się dla zajęć
Wiedzy - Student/ka:			
W1	potrafi wymienić podstawowe jednostki języka oraz działy językoznawstwa opisujące te jednostki i ich własności, a także rozróżnić typy i metody badań językoznawczych.	FSK_K1_W03, FSK_K1_W07	Kolokwium pisemne, Wypowiedź ustna
W2	zna najważniejsze obszary współczesnych badań językoznawczych takie jak socjolingwistyka, psycholingwistyka, neurolingwistyka, językoznawstwo historyczne, potrafi wymienić najważniejsze ich osiągnięcia, również w odniesieniu do badań nad językami skandynawskimi.	FSK_K1_W03	Kolokwium pisemne, Wypowiedź ustna
Umiejętności - Student/ka:			
U1	potrafi korzystać z podstawowych narzędzi takich jak słowniki elektroniczne, korpusy, bazy danych np. WALS, gromadzące dane na temat różnych języków świata, w tym języków skandynawskich.	FSK_K1_U02	Kolokwium pisemne, Wypowiedź ustna
U2	swobodnie posługuje się podstawową terminologią językoznawczą w języku polskim.	FSK_K1_U05	Kolokwium pisemne, Wypowiedź ustna
Kompetencji społecznych - Student/ka:			
K1	jest gotów/gotowa do krytycznej oceny swojej wiedzy o języku, metodach badawczych związanych z językiem, w tym szczególnie językami skandynawskimi, a także jest gotów/gotowa do ciągłego uzupełniania zdobytej wiedzy za pomocą poznanych w ramach kursu narzędzi.	FSK_K1_K01	Wypowiedź ustna

Treści programowe dla zajęć

Lp.	Treści programowe dla zajęć	Efekty uczenia się dla zajęć	Formy zajęć
1.	Wprowadzenie. Definicje: językoznawstwo, język, znak językowy.	W1, U2, K1	Wykład
2.	O pochodzeniu języka. Historia pisma. Oralność i piśmienność.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
3.	Struktura języka: fonetyka i fonologia. Typologia fonologiczna.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
4.	Struktura języka: morfologia. Typologia morfologiczna.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
5.	Struktura języka: składnia. Typologia składniowa.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
6.	Semantyka. Historia badań nad znaczeniem. Podstawowe pojęcia i narzędzia w badaniach nad znaczeniem.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
7.	Pragmatyka. Historia badań nad użyciem języka. Najważniejsze kierunki badań (akty mowy, grzeczność językowa itp.) i narzędzia badawcze.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
8.	Najważniejsze szkoły myśli językoznawczej: młodogramatycy, strukturalizm, generatywizm, kognitywizm.	W1, W2, U2, K1	Wykład
9.	Najważniejsze obszary badań językoznawczych 1: językoznawstwo historyczne.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
10.	Najważniejsze obszary badań językoznawczych 2: socjolingwistyka.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
11.	Najważniejsze obszary badań językoznawczych 3: psycholingwistyka.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
12.	Najważniejsze obszary badań językoznawczych 4: językoznawstwo sądowe.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład
13.	Najważniejsze obszary badań językoznawczych 5: akwizycja, atrycja.	W1, W2, U1, U2, K1	Wykład

Informacje dodatkowe

Forma zajęć	Metody i formy prowadzenia zajęć
Wykład	Wykład z prezentacją multimedialną wybranych zagadnień, Wykład konwersatoryjny, Dyskusja

Forma zajęć	Warunki zaliczenia zajęć
Wykład	Warunkiem zaliczenia zajęć jest aktywny udział w zajęciach (wpływający na ocenę końcową) oraz pozytywne zaliczenie testu końcowego przeprowadzonego na przedostatnich zajęciach. Kryteria oceniania: • bardzo dobry (bdb; 5,0): Student bardzo dobrze opanował materiał zajęć, swobodnie posługuje się terminologią językoznawczą, swobodnie korzysta z narzędzi pracy językoznawcy. • dobry plus (+db; 4,5): Student bardzo dobrze opanował materiał zajęć, swobodnie posługuje się terminologią językoznawczą, potrafi korzystać z niektórych narzędzi pracy językoznawcy. • dobry (db; 4,0): Student dobrze opanował materiał zajęć, posługuje się terminologią językoznawczą z drobnymi usterkami, potrafi korzystać z niektórych narzędzi pracy językoznawcy. • dostateczny plus (+dst; 3,5): Student zadowalająco opanował materiał zajęć, posługuje się terminologią językoznawczą z błędami, potrafi korzystać z niektórych narzędzi pracy językoznawcy przy wsparciu prowadzącego. • dostateczny (dst; 3,0): Student opanował materiał zajęć w stopniu dostatecznym, ma kłopot z posługiwaniem się terminologią językoznawczą, nie potrafi korzystać z narzędzi pracy językoznawcy. • niedostateczny (ndst; 2,0): Student nie opanował materiału zajęć ani terminologii językoznawczej, nie potrafi też korzystać z narzędzi pracy językoznawcy.

Literatura

Obowiązkowa

1. Encyklopedia językoznawstwa ogólnego pod red. Kazimierza Polańskiego, 1995. Wrocław (wskazane hasła)
2. Gołąb, Zbigniew & Adam Heinz & Kazimierz Polański, 1968. Słownik terminologii językoznawczej. Warszawa: PWN (wskazane hasła)
3. Grzegorczykowa, Renata. 2008. Wstęp do językoznawstwa. Warszawa: PWN
4. Ludy i języki świata pod red. Krystyny Damm i Aldony Mikusińskiej, 2000. Warszawa: PWN
5. Lyons, John, 1975. Wstęp do językoznawstwa. Warszawa
6. Maciejewski, Witold, 1999. Świat języków. Wielka Encyklopedia Geografii Świata t. XIV. Poznań
7. Majewicz, Alfred, 1989. Języki świata i ich klasyfikowanie. Warszawa
8. Milewski, Tadeusz, 2004 [1965]. Językoznawstwo. Warszawa: PWN
9. Nagórko, Alicja, 1998. Zarys gramatyki polskiej. Warszawa: PWN
10. Weinsberg, Adam, 1983. Językoznawstwo ogólne. Warszawa: PWN
11. Wróbel, Henryk, 2001. Gramatyka języka polskiego. Kraków: Od Nowa

Dodatkowa

1. Gussenhoven, Carlos & Haïke Jacobs, 2000. Understanding Phonology. London: Arnold
2. Haspelmath, Martin, 2002. Understanding Morphology. London: Arnold
3. McMahon, April, 1996. Understanding Language Change. Cambridge: CUP
4. Tallerman, Maggie. 2005. Understanding Syntax. London: Hodder Arnold
5. Vater, Heinz. 2002. Einführung in die Sprachwissenschaft. München: Fink

Nakład pracy studenta i punkty ECTS

Rodzaje zajęć studenta	Średnia liczba godzin* przeznaczonych na zrealizowane rodzaje zajęć
Wykład	30
Czytanie wskazanej literatury	15
Przygotowanie do zaliczenia	10
Przygotowanie do zajęć	5
Łączny nakład pracy studenta	Liczba godzin 60
Liczba punktów ECTS	ECTS 2

* godzina (lekcyjna) oznacza 45 minut

Efekty uczenia się dla kierunku

Kod	Treść
FSK_K1_K01	Absolwent/ka jest gotów/gotowa do krytycznej oceny swojej wiedzy, jej weryfikowania i aktualizowania oraz zwracania się po potrzebną pomoc do ekspertów.
FSK_K1_U02	Absolwent/ka potrafi umiejętnie korzystać ze słowników, leksykonów oraz innych tradycyjnych i multimedialnych źródeł informacji, analizować pozyskane informacje oraz dokonywać ich krytycznej oceny i selekcji.
FSK_K1_U05	Absolwent/ka potrafi posługiwać się podstawową terminologią właściwą dla językoznawstwa i literaturoznawstwa w języku polskim oraz w języku wybranej specjalności.
FSK_K1_W03	Absolwent/ka zna i rozumie główne kierunki rozwoju nauk filologicznych i najważniejsze nowe osiągnięcia w tym obszarze.
FSK_K1_W07	Absolwent/ka zna i rozumie w stopniu zaawansowanym szczegółową problematykę, teoretyczne podstawy badań i metodologię w zakresie wybranych obszarów językoznawstwa lub literaturoznawstwa oraz wiedzy o kulturze i społeczeństwie kraju, którego język poznał w ramach specjalności.